

Επίλογος (Φυσάει) - Τάσος Λειβαδίτης

/ [Γενικά Θέματα](#)

Ήταν ένας νέος ωχρός. Καθόταν στο πεζοδρόμιο.

Χειμώνας, κρύωνε.

Τι περιμένεις; του λέω.

Τον άλλον αιώνα, μου λέει.

Που να πάω...

Όσο για μένα, έμεινα πάντα ένας πλανόδιος πωλητής αλλοτινών πραγμάτων,
αλλά... αλλά ποιός σήμερα ν αγοράσει ομπρέλες από αρχαίους κατακλυσμούς.

Χρωματίζω πουλιά και περιμένω να κελαηδήσουν

Αλλά μια μέρα δεν άντεξα...

Εμένα με γνωρίζετε, τους λέω.

Όχι, μου λένε.

Έτσι πήρα την εκδίκησή μου και δε στερήθηκα ποτέ τους μακρινούς ήχους.

Τραγουδάω, όπως τραγουδάει το ποτάμι

Κι ύστερα στο νοσοκομείο που με πήγαν βιαστικά...

Τι έχετε, μου λένε.

Εγώ; Εγώ τίποτα, τους λέω. Μόνο πέστε μου γιατί μας μεταχειρίστηκαν,

μ αυτόν τον τρόπο.

Το βράδυ έχω βρει έναν ωραίο τρόπο να κοιμάμαι.

Τους συγχωρώ έναν-έναν όλους.

Άλλοτε πάλι θέλω να σώσω την ανθρωπότητα,

αλλά εκείνη αρνείται.

Όμως απόψε, βιάζομαι απόψε,

να παραμερίσω όλη τη λησμονιά

και στη θέση της ν ακουμπήσω,

μια μικρή ανεμώνη.

Κύριε, αμάρτησα ενώπιόν σου,

ονειρεύτηκα πολύ

μια μικρή ανεμώνη.

Έτσι ξέχασα να ζήσω.

Μόνο καμιά φορά μ'ένα μυστικό που το 'χα μάθει από παιδί,
ξαναγύριζα στον αληθινό κόσμο, αλλά εκεί κανείς δε με γνώριζε.

Σαν τους θαυματοποιούς που όλη τη μέρα χάρισαν τ' όνειρα στα παιδιά
και το βράδυ γυρίζουν στις σοφίτες τους πιο φτωχοί κι απ' τους αγγέλους.

Ζήσαμε πάντοτε αλλού.

Και μόνο όταν κάποιος μας αγαπήσει, ερχόμαστε για λίγο
κι όταν δεν πεθαίνει ο ένας για τον άλλον είμαστε κιόλας νεκροί.

Φυσάει απόψε φυσάει,

τρέχουν οι δρόμοι λαχανιασμένοι φυσάει,

κάτω από τις γέφυρες φυσάει,

μες στις κιθάρες φυσάει.

Φυσάει απόψε φυσάει,

μες στις κιθάρες φυσάει.

δωσ' μου το χέρι σου φυσάει,

δωσ' μου το χέρι σου...

Τάσος Λειβαδίτης - Ποιήματα

(1921-1988) ποιητής από την Αθήνα.

Πηγή: pneumatokoinwnia.blogspot.gr